

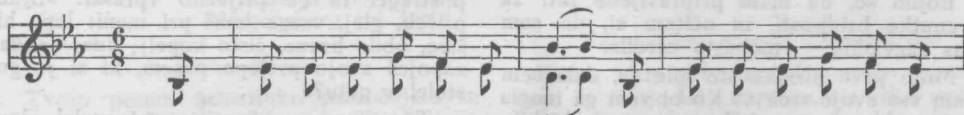
Cilenškovi, Žalec; Tončka in Olga Bizjakovi, Ženica Rebčeva, Litija; Zora in Nada Vengarjevi, Viktor Ivnik, Danica Princičeva, Metoda in Cirila Šemrlovi, Radovljica; Milojka Šušteršičeva, Konjice; Herman Zupanc, Petrovče; Zlatica Macarolova, Sevnica; Slavko Vrečko, Šoštanj; Jože in Franc Klobučar, L. Čarman, Anton Humar, Franjo, Ivo in Drago Vraničar, Aleš Demšar, Franc in Valentin Štrekelj, Valentin Zaletel, Škofja Loka; Ljudmila Krajskova, Boris Kranjc, Celje; Vika Šavnikova, Branko Bezljaj, Živko Schiffrer, Jelica Kušeljeva, Emilija Kosova, Vida Watzakova, Kranj; Leo Šemrov, Joško Benedek, Laško; Vladimir Jordan, Ihan; F. Zorman, Nikolaj Rebec, Edvard Pohar, Vladimir Jamar, Ljubljana; Francka Kovačeva, Preserje; Mirko Golob, Mokronog; Vera, Helica in Franjo Legat, Javornik; Viktorija in Slava Gogalovi, Kočevje; Viktor Ravnikar, Jože Pinterič, Ivan Pust, Trbovlje; Jože Kramaršič, Škofja Loka; Julij Essich, Maribor; Ivan Kveder, Jesenice; Vlasta in Zlata Košarjevi, Vera, Dušan in Hinko Perne, Ptuj; Kostja in Sava Konvalinka, Toplice; Stanko Časl, Žiče; Dragica Rudella, Zalog; Anica Zupanova, Kranj; Juro Klemenčič, Mokronog; Adolfina Kolmanova, Radovljica; Peter in Lizetka Dalla Valle, Lesce; Slavica Jančarjeva, Ana Smolejeva, Potoki; Marica Vasletova, Lucija Žgankova, Griže; Dušan Humer, Jesenice; Vera Orlova, Veruška Stresova, Dragotin Vojska, Joža Trobevešek, France, Ilja in Andreja Goršičevi, Franjo Mihelčič, Adolf Kopetzky, Tatjana Hrovatova, Danica Škafarjeva, Zlata Kavčičeva, Milica Špeletičeva, Ljubljana; Josip Reker, Miha Vizovišek, Franjo Grobelnik, Franjo Šmerc, Ivan Rupnik, Žalec; Jožica in Elza Zupančevi, Mery Rajterjeva, Jožica Plaušteinerjeva, Elza Severjeva, Milojka Jerebova, Silva Pajmanova, Elza Pihlerjeva, Elza Pibernigova, Anica Ogorelčeva, Milica Weinhardtova, Slavica Šoba, Julijana Selmajerjeva, Marija Zagorčeva, Marija Brumnova, Alojzija Pemelova, Marica Šantlova, Marija Kosijeva, Božena Brumnova, Ptuj; Ladik Wisinger, Milica Jenkova, Ivan Bezeljak, Litija; Bogumil Korbar, Andrej Kezele, Radislav Reja, Sp. Šiška; Vladimir Merhar, Strmecki, Zmagoslav Gregl, Mirček, Gustelček, Bebica in Marjan Rosinovi, Rozalija Kranjčeva, Fani Miheličeva, Brežice; Matilda Živkova, Andrej Mandl, Ana Kocpekova, Janko Vingerl, Sv. Barbara v Sl. gor.; Franc Štefančič, Alojz Avbreh, Pirešči; Ivanka Zibarjeva, Vladko Ščukanec, Vladko in Konrad Kramberger, Maribor; Gvidon Hrašovec, Novo mesto; Ina in Vera Slaparjevi, Olševke; Ivan in Alojz Klajnšek, Franc Kovačič, Anton Brečko, Miha Gorjup, Sv. Jurij ob j. ž.; Božena Veberjeva, Jesenice; Borut in Igor Šink, Vel. Lašče; Rafko Thaler, Železniki; Angela Zorkova, Novo mesto; Ivan Leskovar, Bled; Julko in Poldi Škraberjeva, Josip Rančigaj, Miha in Josip Vizovišek, Adolf Pikel, Franc Šmerc, Goztovlje; Josip Gerbec, Celje; Silvo Kopriva, Marica Praznikova, Sp. Polskava; Žorž Gregorc, Radovljica.

Besedno uganko v 4. števil. so tudi prav rešili: Alfred Pičinin, Julij Essih, Maribor; Pija Božičeva, Jožefa Blejčeva, Hermina Premkova, Marija Tomčeva, Miha Vrhovnik, Vinko Blejc, Ivan Kopitar, Mengeš; Avgušтина in Ivan Schwarz, Genovefa Koroščeva, Sv. Jurij ob Ščavnici; Rafko Thaler, Franjo Kalan, Joško Dolenc, Joško Luznar, Anton Primožič, Joško Šmid, Franjo Veber, Vekoslav Veber, Josip in Anton Jelenc, Micika Šuštarjeva, Angela Lotričeva, Dragica Šmidova, Anica Kežarjeva, Tončka Tuškova, Ljudmila Trpinova, Železniki; Jernej in Janez Kladenšek, Ljubečna; Ljubomira in Božan Strmecki, Stojan, Malka, Miroslava in Vjeročka Novakovi, Ljubljana; Alojz Avbreh, Franc Štefančič, Pirešči; Pavlina Hafnarjeva, Jesenice; Borut Šink, Marjan Levstik, Franc Grošelj, Ivan Demšar, Škofja Loka; Veruška Stresova, Ljubljana.

Mlin.

Napev naroden. Zapisal Janko Žirovnik. Besede zložil: L. Černej.

Veselo.

1. Ob bi-strem po-to-ku je mlin, a jaz sem pa mli-nar-jev
2. Le te-ci mi, vo-da, le-po na ve-li-ko mlin-sko ko-
3. Ko mlin-ček pri mi-ru bi stal, bi mli-nar in kmet ža-lo-

sin. Ko mlin-ček ro-po-če in vo-da šum-lja, sr-ce mi ve-
 lo! Ko ka-men vr-ti se in ži-to dro-bi, že mo-ka se
 val in jo-kal o-trok bi in to-žil glas-no, ka-ko je brez

se-lo i-gra, i-gra; ko -gra.
 v skri-njo pra-ši, pra-ši; ko -ši.
 kru-ha hu-do, hu-do; in -do.

Mojim učenkam.

Deca moja, nekoliko besed v slovo in na pot!

Štiri leta smo hodile skupaj, navadno lahko in veselo, nekaterikrat pa tudi težko in počasi.

Na vrhu smo. Koliko jih je še za tem prvim vrhom, vse višjih, vse bolj strmih! — Ne morem dalje z vami. Vaše so nove steze, moje je v dolini novo delo.

Kaj naj vam napišem, učenke moje, da bo tako presrečno, kakor so moje želje, da bo tako resnično in tako globoko, kakor je moja skrb!

Košček vašega življenja je kanil v večnost, brezskrbnega, lepega, veselega življenja.

V srcu mladost
 in v svetu pomlad,
 v cvetju vsa vaša pota;
 solnce in luč
 in v luči ves svet,
 sama prelest in lepota...

Tako je bilo do sedaj. O, da bi bilo tudi v naprej tako, da bi vam bile lepe vsaj ure in dolgi dnevi, vse težko pa kratki, kratki hipi.

Bojim se, da niste pripravljene niti za trenutke bridkosti, in očitam si, da sem vas razvadila — namesto utrdila.

Moje prve učenke ste bile ve, dala sem vam vse svoje srce... Ko bi vam ga mogla dati v slovo kot vodnika na pot, da bi bilo v viharjih z vami in v temi, kakor bi hotela biti moja ljubezen z vami, kadar boste žalostneli!

Čuvaj, Gospod,
 temnih nezgod
 moje deco v življenju!
 Cilj pred oči
 in jasnih poti
 daj ji v nevarnem vrvenju!

Anica Černejeva.

Ptičar in slavec.

(Jan Fr. Hruška.)

Ptičar je zagledal v mladem hrastovju slavca, ki se je bil tamkaj spomladi naselil. Nastavil mu je nekaj zank in kmalu je ujel dobrodušnega ptiča na močnatega črva.

Ves vesel je nesel ljubega pevca domov. Zaprl ga je v lepo kletko. Preskrbel mu je najboljše hrane ter je željno čakal, da bi začel ptič prepevati svojo imenitno pesem. Toda zaman. Slavec je kakor brez življenja posedal na palčki. Nič se ni zmenil za hrano, nikar še da bi pel! Kakor bi bil onemel!

Ptičar je odprl otožnemu ptiču kletko, da je svobodno letal po sobi, mamil ga je in mu stregel na vse mogoče načine. Slavec je bil krotak in vdan, peti pa nikakor ni maral.

Zato mu je ptičar neki dan še posebno postregel in ga prijazno vprašal: »Ljubi ptiček, glej, vsega imaš pri meni: lepo hišico, obilo hrane, čisto kopelj; kdaj vendar zapoješ svojo prelepo pesem, ki si jo gostolel v gaju?«

»Tista pesem,« je tiho zažvrgolel slavček, »je spev o svobodi; zapeti je ni mogoče v sužnosti niti v dobrih časih.«

Jos. Gruden.